

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. II. Prima Corona sanctissimæ Virginis est elevatio sublimis throni
ipsius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

mor vindicat. Ecce ipsius mentem, jam cepit consilium, aspice deinceps ipsius executionem, & probe considera, quantâ effluit Mater hæc Admirabilis gloriæ abundantia, quantâ æternorum bonorum

immensitate sit locupletata, & quantis quâque pretiosis sit circumseptâ coronis; si hæc videris, videbis aliquid magnificentiarum Assumptionis ipsius.

Assumptionis ipsius.

ARGUMENTUM.

Prima Corona Sanctissima Virginis; Elevatio sublimis Throni ipsius.

ARTICULUS II.

Quid intelligatur per elevationem Throni in celo.

Quando loquor de elevatione alicujus Throni in gloria, id non consistit, ut collocetur in loco quodam sublimiori; siquidem locus respicit corpus, & non animas; & Thronus non significat sedem & cathedram quandam materialem, in quâ resideat corpus. Elevationes in celo spirituales sunt & divinæ, alteriusque conditionis, quàm illæ corporum: illæ, quæ concernunt animas, attollunt ipsas supra omnem circumferentiam locorum, usque in ipsam immensitatem Dei, quæ terminum non habet: Tanto sublimior est anima, quanto plus habet similitudinis cum Majestate Dei; quæ propius accedit ad perfectiones ipsius, & infinitam ipsius magnitudinem & excellentiam, est sublimior. Quando igitur dicimus, Sanctissimam Virginem esse Thronum Dei in celo Empyreo, dicere volumus, ipsam proximè accedere ad sanctitatem & omnes perfectio-

nes Dei, & ex hoc sublimiùs effulgere ipsius gloriam. Sed quâ ratione concipi & intelligi potest sublimis hæc elevatio. Ecce tibi illarum aliquam, quæ hæc in re te multùm juvare poterit.

Audi Ecclesiam, quæ applaudit gloriam Triumphus ipsius, plenâ modulatur voce in Festo Assumptionis ipsius: *Exaltata est Sancta Dei Genitrix super Choros Angelorum ad cœlestia regna.* Hac super re plures celeberrimi Theologi, pluresque Sancti Patres discutiunt egregiè, ut suum attollant animum velut per gradus, usque ad sublimitatem Throni Sanctissimæ Virginis: Et ecce aliqua principia, quibus firmant & stabiliunt suos discursus.

In primis certum est, quod ubicunque est ordo, ibi sit subordinatio; siquidem in hoc consistit Essentia ordinis; quæ aliud non est, quam dispositio rerum secundum prius & posterius: Non est ordo, sed

Discursus, à quo aliter concipitur sublimis Elevatio

Sanctiss.
ne Virgi-
nis.

sed confusio & turbatio in rebus, si dispositæ non sint hæc ratione, ut unaquæque sit in loco & gradu suo, minùs vel magis sublimi, juxta suum meritum. Jam dubitari non potest, quin omnes novem Angelorum Chori, & tres Hierarchia, quibus dividuntur, in pulcherrime dispositi sint ordine; oportet igitur inter ipsos esse subordinationem, quæ facit, ut unus æqualis non sit alteri, sed omnes & singuli transcendant alios in perfectione, in dignitate, in gloria. Et hæc mysteriosa Jacobi Scala est, in quâ is vidit ascendere Angelos: Quilibet scalæ gradus particulare suum obtinet locum, alius quidem suum tenet supra primum; & alius supra hunc & alius adhuc supra, in proportionatâ quadâ inter se distantia.

Omnes
Angeli
sunt inter
se subordi-
nati.

Primus est paulisper elevatus à terrâ: Secundus altero tanto magis, & tertius tertio tantò magis, & quartus quater tantò magis, & quintus quinquies tantò magis à terrâ est elevatus; sic de sexto, sic de decimo, sic de centesimo, sic de omnibus alijs, usque ad altissimum: Et omnia hæc, quæ sunt in ordine, sic collocata sunt in subordinatione. Cùm ergo dubitari non possit, quin Deus disposuerit omnes cælestes Intelligentias, omnes sunt in tali subordinatione, ut nullus Angelus sit alteri æqualis; sed unus semper perfectior & sublimior in gloriâ altero.

Sanctus Thomas docet, quòd
B. P. Isaac, Consultat. Tom. III,

impossibile sit, duos omninò esse æquales; imò dicit & docet liberè, quemlibet specie differre ab altero; quod est, ac si dicat, tantam esse differentiam inter Angelum & Angelum, quanta est inter bestiam & hominem. Res sanè consideratu stupenda est, quod supremus Creator produxerit tot millionum milliones Angelorum, & hos omnes diversos specie, quorum unus semper nobilior sit altero: Sed nihil impossibile est Omnipotenti. Ecce igitur primum principium, quod Theologi ponunt velut indubitatum; Et est subordinatio quædam in omnibus Angelis.

Secundum est, quòd illorum numerus tantus sit, ut non solum transcendat illum cunctorum hominum, qui extiterunt, qui existunt adhuc, & qui existunt usque ad finem sæculorum, sed tantum transcendat illos, quantum numerus nonagesimus nonus transcendit unicum solum. Id deduci potest è parabolâ, quam refert Sanctus Lucas de ove errante, quam Sanctus Cyrillus, & alij patres ita exponunt. Unica ovis errans est totum genus humanum, quod erat perditum recedendo ab obedientiâ Dei in personâ Adæ; Bonus Pastor venit inquisitum ipsam in deserto hujus mundi, ut supra humeros suos reportaret illam ad gregem & in ovile; Et nonaginta novem sunt Angeli, qui non peccaverunt. Vide, quantum illorum numerus

D. Thom.
1. p. q. 42.

Luc. 15.
1. Cyrillus
catech. 15.

Numerus
Angelo-
rum cen-
tes major
est illo ho-
minum.

Eccccc

ex-

excedere debeat numerum hominum.

D. Thom.
ubi supra.

Sed quod magis stupendum est, S. Thomas post Sanctum Dionysium Areopagitam, qui duo testes sunt auctoritatis maximæ in Ecclesia post Apostolos & Prophetas:

Areopag.
de Hier.
arch. Ec-
clesiast.

Hi duo pro certo tenent, numerum Angelorum tam esse prodigiosum, ut non solum transcendat illum cunctorum hominum, sed illum omnium animalium in terrâ, omnium volucrum in aëre, omnium piscium in mari, omnium arborum in cælo, omnium arborum in Sylvis, & universaliter omnium individuorum naturæ corporalis:

Prodigiosa
multitudo
Angelorum.

Rationem hujus afferunt, quod, quanto res propius accedunt ad magnitudinem infinitam Dei, tanto plus ex illâ participant, tantoque majores sint omnibus modis, quibus esse possunt, id est in numero, in dignitate, & in omnibus, quæ magnam reddere possunt

aliquam creaturam; & quanto magis remota sunt à magnitudine Entis Entium, tanto magis accedant ad nihilum, tantoque plus participant ex illius vilitate, sintque res parvi valoris. Jam natura Angelica est creatura, quæ proximius accedit ad esse DEI, eoque sit spiritualis, æterna, incorruptibilis; & contra natura corporalis magis distat & recedit ab eo, eoque sit materialis, & materia summè propinqua & vicina sit nihilo. Et ex hoc optime deducunt, verum igitur esse, numerum Angelorum esse majorem illo omnium individuorum Naturæ corporalis.

Positis his duobus principijs, velut fundamentis solidis; quibus superadificat discursum suum; ecce, quâ ratione attollant illam (nempe Sanctissimam Virginem) per gradus, usque ad altitudinem omnino incomprehensibilem.

§. Unicus.

Scala spiritualis, per quam ascendendum est ad Thronum Sanctissimæ Virginis.

AUDIO Ecclesiam cantantem in triumphali Sanctissimæ Virginis Assumptæ Fæsto: *Exaltata est Sancta DEI Genitrix super choros Angelorum ad cælestia regna;* & recipio hanc veritatem velut articulum fidei meæ. Annuntatur ipsa paucis quidem verbis, sed dum penitus considero, quid

significet, intueor magnificentias; quæ absorbent totum animum, quæque in infinitum ex crescere mihi videntur: Siquidem ex unâ parte scio, numerum Angelorum transcendere illum omnium individuorum naturæ corporalis, qui innumerabilis mihi videtur; ex alterâ parte novi, non esse hanc

hanc multitudinem quandam confusam, qualis esset cumulus quidam arenæ; sed ipsos omnes collocatos esse in ordine tam pulchro, ut alij transcendant alios in excellentiâ & gloriâ; Aspicio igitur illos, velut ingentem aliquam scalam, cujus gradus excurrunt quasi in infinitum: Non inveniam autem hic elevationem Throni DEI, id est, sublimitatem gloriæ Sanctissimæ Virginis, nisi transiero hæc omnia, eoque verum sit, exaltatam ipsam esse super omnes Choros Angelorum.

Primus ad-
nifus, ac
illuc
ascendatur
qui jam at-
tollicim
sublime.

O DEVS! ad quam prodigiosam sublimitatem deducit te hæc scala, si sequaris illam, hicque firmum tenere te possis, citra quod ascendente circumagatur tibi caput vertigine! Incipe ab Angelo novissimo, & cogita ipsum possidere: unum gradum gloriæ dignum Angelò Beatò; ascende ad secundum, & videbis altero tanto ipsum plus habere; ascende ad tertium, & tertio tanto plus habebit; sic de quarto, & de quinto, & de sexto, & de omnibus alijs, quorum quilibet super altero sublimior erit aliquo gradu: Numerata sic successive illos, unumque post alterum, & semper sic crescere in animo tuo gradum sublimiorem ipsorum gloriæ: An comprehendere poteris, quanta futura sit sublimitatio gradus centies millesimi? Immorare hic paulisper, & explora intellectum tuum, ipsamque inter-

roga, an id bene intelligat: Eheu! jam est confusus & perturbatus, & nihil capit, nec intelligit ex eo; eoque Angelorum tam ingens sit numerus, ut transcendat omnia individua Naturæ Corporalis.

Nihilominus novum adhibe ^{secundus} naturam, & semper numerans illos ^{aditus, qui} successive, unumque post alterum, ^{magis ad-} vide an assequi & comprehendere ^{huc attol-} poteris sublimitatem centies mil- ^{lit.} lies millesimi? quâ ratione inquires? hoc mihi est impossibile; & tamen nondum transieris trium Hierarchiarum infimam & minimam; siquidem ipsorum numerus longè adhuc major est. Quantum iter tibi igitur conficiendum, dum successive numerandi tibi erunt omnes Angeli Hierarchiæ secundæ, quorum numerus multò adhuc est major illo Hierarchiæ infimæ, juxta doctrinam Sancti Thomæ: Si numeraveris ex n à novissimo usque ad primum, comprehendere aditens sublimitatem ipsorum gloriæ, an assequi unquam poteris ipsius metam? O DEVS, quanta abyssus! Sole cognatio mortificationis hujus atque conatus percellit horrore animum, ipsum obruit, & quasi absorbet: Et tamen aberis adhuc longè, & nondum dicere poteris, invenisse te sublimem Elevationem Throni Sanctissimæ Virginis, eoque verum sit, ipsam exaltatam esse super omnes Choros Angelorum.

Ecc eee 2.

Quid

Adversus
tertius, qui
adhuc ma-
gis atrollit
absque
menturâ.

Quid igitur erit, dum transire oportebit adhuc sublimissimam ex omnibus Hierarchiam, compositam ex innumerabili multitudine Thronorum, Cherubinorum, & Seraphinorum, numerando successive omnes, & videndo excrefcere semper ipsorum gloriam, juxta proportionem Numeri, quem complectentur? Ubi eris, antequam attigeris sublimitatem gradus primi Seraphini in cœlo? Cogita ipse tecum, quantum absis ab eo, ut concipere id unquam possis, quantumvis habueris solus omnes omnium simul hominum intellectus? Siquidem hic Seraphinorum primus plus magnitudinis habiturus est ipse solus, quam omnes reliqui simul Angeli: Sicut maximus numerus complectitur in se omnes aliorum numerorum unitates, illósque aliquâ unitate adhuc excedit: Exempli gratiâ, numerus centesimus includit omnes numeri nonagesimi noni unitates, hâsque unâ adhuc transgreditur unitate.

Sanctissima
Virgo sub-
limior est
in gloriâ,
quam pri-
mus Sera-
phino-
rum.

Sed quando etiam comprehenderis Elevationem primi Seraphini, nondum attigeris Thronum Sanctissimæ Matris DEI; audies adhuc Ecclesiam plenâ tibi voce cantantem: *Exaltata est Sancta DEI Genitrix super Choros Angelorum ad cœlestia Regna*; Super altissimam nimirum Angelotum Hierarchiam. Sed de hoc noli mirari: omnes Angeli sunt servi, ipsa sola est Mater DEI; an mirum

sit, si Mater Principis æstimetur magis ab ipso sola, magis honoretur ab ipso, quam omnes simul servi? Ipsa Mater est Admirabilis, cujus gloria ad minimum tam incomprehensibilis est Angelis, quam gloria Angelorum nobis incomprehensibilis videtur.

Est quidem aliquid, dicere, Gerlon. tract. 4. in Magaf. quoddam Sanctissima Virgo exaltata sit super Choros Angelorum novenos; sed hoc non sufficit: Plures celeberrimi Theologi pro certo tenent, particularem quandam esse Chorum pro ipsâ solâ, & dilectissimo ipsius Filio, incomparabiliter sublimiorem omnibus novem Angelorum Choris. Lege Gerlonem; Is expressis verbis id scripsit tractatu quarto super Magnificat, ubi distinguit tria genera Hierarchiarum: Supremam, quæ est Divina; Mediam, quæ est Divina & Humana; & ultima, quæ est nonnisi pro creaturis. Divina, Est Hierarchia particularis pro JESU Christo & Sanctissima Matre ipsius. tota plena est tribus adorandis Personis Sanctissimæ Trinitatis, & nulla præter hanc hic admittitur: Infra hanc primam est immediatè Hierarchia secunda, quæ non admittit nisi duas solas personas, quæ replent ipsam totam integram; & sunt JESUS Christus, ac Sanctissima Virgo; & nonnisi ipsæ intrare possunt hunc Ordinem: Et tertia, quæ composita est ex Angelis & Beatis, est infra hanc secundam, ita ut Sanctissima Virgo teneat quasi medium inter DEUM & Creaturas;

tas; subjecta soli DEO, superior omnibus cæteris creaturis.

Si cogitares vel loquereris de illâ solùm, sicut de creaturis Sanctissimis, & summè in gloriâ sublimitatis, nimis id parum esset pro Sanctissimâ Virgine, eòquòd sit ipsa supra omnes creaturas: Si velles cogitare aut loqui de illâ velut de DEO ipso, id nimium pro illâ foret, eòquòd sit infra DEUM; ipsa particularem suam habet in gloriâ ordinem; ipsa totam replet suam Hierarchiam, quæ tenet medium, DEUM inter, & omne id, quod DEUS non est, ubi commune nihil habet, nisi cum solâ Personâ Filij sui Unigeniti: Ipsorum vinculum est inseparabile, ipsorumque gloria non solùm est æqualis, sed est communis utriusque; vel ut melius dicam, uter verbis devo-

tissimi Arnoldi Carnotensis, non nisi est eadem in ambobus: *Filij gloriam cum Matre, non tam communem iudico, quàm eandem.*

Arnoldi;
Carnot.
tractat. de
laudibus
Virg.

Et sic ipsa, quæ aliàs fuit carcer vel ergastulum Majestatis infinitæ DEI, annihilata quasi in castissimo utero ipsius, evasit in Thronum sublimissimum ac splendidissimum ipsius gloriæ: *Sic amor vindicat: O DEVS, quàm bonum est, incidere in manus ipsius! O mi DEVS, quàm bonum est, relinquere se ipsius potentie! faciat nobiscum, quidquid voluerit, nunquam amabilior est, quàm quando se vindicat pro indole suâ. Jam vides, quàm inceperit magnificè, deinceps vide, quomodò ulterius adhuc suas propulerit.*

vindictas.

* *

ARGUMENTUM.

Secunda Corona Sanctissimæ Virginis, est splendor gloria ipsius.

ARTICULUS III.

OMnia tam magnificè resplendent gloriâ in infinitâ Majestate DEI, ut Sanctum Evangelium nobis dicat, ipsum non solùm esse lumen, quòd omnes expellat tenebras: *Quoniam DEUS lux est, & tenebra in eo non sunt ulla: Sed etiam Regis Propheta adjungat, quòd splendor ipsius refulgeat quòque in vesti-*

mentis ejus, & ipse non nisi vestitus sit lumine: *Amictus lumine sicut vestimento.*

Plal. 107.
v. 2.

Et tamen alicujus percipio que-
relas, qui erat ipsius figura, ac si
ex ipsius proficiscerentur ore: *Spo-*
liavit me gloriâ meâ. Sanè vide-
re fuit magnum hunc æternitatis
Solem Ecclipsatum in tempore, &
redatum in statum adeò obscu-
rum,

Job. 19.
v. 9.
Nihilomi-
nus Expo-
situs est
suâ gloriâ,
& indatus
confusio-

Eec eec ;

rum,

Deus Essen-
tialiter est
lux & glo-
ria.

1. Joan. 1.
v. 5.